Diàlegs editorials

Les eines que avui tenim al nostre abast a la xarxa, les anomenades 2.0, han canviat la manera de comunicar-nos. Això és evident en llocs web com els blocs i en la multitud de plataformes socials, com ara el facebook.

Pel que fa al món dels llibres, estos nous instruments ja estan ben instal·lats, ja que les possibilitats de publicació i d'autoedició s'han tornat realitats que ben pocs podríem arribar a imaginar fa pocs anys. Els lectors poden parlar de tu a tu amb els seus autors, poden opinar i fins i tot influir directament en el procés creatiu (com quan l'autor decideix anar publicant en un bloc esborranys dels seus textos). I les modalitats de publicació per part de l'autor s'han vist estranyament variades; penseu que fins i tot ja es publiquen "novel·les" mitjançant el twitter, a partir de missatges de 140 caràcters (la llargària d'un missatge en este servei).

Tot este maremàgnum de possibilitats també ha tingut el seu corresponent impacte en l'àmbit del món de l'editor. Fins fa poc l'intercanvi d'opinions entre el reduït grup d'editors es basava en la comunicació oral (al cafè, en un seminari, en una entrega de premis...) i en algunes publicacions comptades (algun llibre, alguna part d'un suplement de diari...).

Ara, a banda de projectes magnífics que recorren a antics models, com la revista *Trama & Texturas*, el ventall d'eines que existeixen a internet ha fet que este diàleg aparegués a la palestra pública i que fos a l'abast de tothom. I des de la iniciativa personal, de manera directa, sense haver de passar per sedassos ni plataformes alienes. Però aquí ens centrarem en el petit grup d'opinió editorial creada en llengua catalana (de ben segur que la seva mida és indicativa del pes de les altres llengües en la nostra àrea lingüística).

Així, doncs, podem estar al cas del que es cuina a casa nostra gràcies a blocs, microblocs i llistes de distribució de correu. Dels primers cal destacar les aportacions de Jordi Ferrer (de Cossetània) i de Joan Carles Girbés (de Bromera). Ambdós ens ofereixen, en primera persona, els seus gustos, les seues aficions les seues opinions i, evidentment, les seues dèries, històries i problemes del món editorial. Un clar exemple l'hem pogut viure en la crisi del sector de distribució de llibres, en què la lectura dels seus blocs ha estat una alternativa ben sucosa a les notícies dels mitjans d'informació.

Però el món dels blocs dóna per a molt més. És el cas de Beat.cat, subtitulat com a Observa-

Jaume Llambrich

tori de l'edició digital, un bloc amb què podem estar al cas de les darreres novetats del mercat, de dispositius, d'iniciatives lligades al llibre en el seu nou entorn de difusió.

Pel que fa a microblocs, si entrem a la plataforma twitter, hi podrem trobar tot un reguitzell d'opinions, enllaços interessants, petites discussions, que donen com a resultat la temperatura immediata del que es cova a la xarxa. Alguns dels usuaris-editors a seguir en català són Ernest Folch, Elisabeth Castro, Jordi Prats o Lilibabar (sense menystindre els usuaris d'altres llengües que en són molts, i molt interessants).

Finalment, només queda apuntar una llista de correu, Infoedicat. De tots els mitjans que hem anat resseguint és, probablement, el més 1.0, però és innegable que la funció que fa no es pot deixar de banda. Mitjançant el "vell" sistema del correu electrònic es manté informat a tot el conjunt de subscriptors de notícies i apunts aportats per ells mateixos (i aquí hi trobem el mateix esperit de l'anomenada web 2.0).

Per tal de poder espigolar els apunts de totes estes fonts, i moltes més, s'ha creat un petit metabloc, de nom Titivil. El dimoniet editor per excel·lència, rebusca per tots els scriptoria digitals i us ofereix diligentment les seues troballes, de manera que podeu estar al cas de manera immediata de les darreres novetats que es generen a la xarxa. L'adreça és http://titivil.blogspot.com; hi trobareu tots els enllaços dels blocs i microblocs de què hem parlat. Bona lectura!

Jaume Llambrich
www.basar.cat